

: ५,

גד א מ"י סרק י מהל'
מחלתי אקורית הלכה
יט:
גה ב מ"י פקדו מהל' פסה"מ
הלכה יא:
זו ג מ"י פ"ג מחלוקת תמידין
הלכה יא:

הגהות הב"ח

(6) גַּם בְּעֵי רֵבִי וְיֵרֵא כְּתוּב. נִיבִי
וְיֵאֵר שְׂפִיטָן לְעֵינֵי (בְּמִשְׁמֶרֶת)
(בְּמִשְׁמֶרֶת) מִשְׁפִּיטָן לְגִמְרֵי מִשְׁמֶרֶת
דִּיקָא דְקָרֵא וְלֹא יִמְלֹא אֶת קֶדֶשׁ
מִמֶּדֶה מִן חֵן מִתְחַלְלֵי אֵל
נִבְרִיחַ מִן מִתְחַלְלֵי יֵדֵי שְׂפִיטָן
לְגִמְרֵי: (3) וְיֵאֵר בְּחִשְׁבֵּה
בְּשִׁחְתוֹתֵי כִידִי: (2) וְיֵאֵר
הַבְּאִילִי: (1) שֶׁ דִּיקָא מִשְׁמֶרֶת
(3) רַבִּי דִּיקָא נִבְרִיחַ וְיֵאֵר
יִמְלֹא חִיבִיל מִשְׁפִּיטָן לְעֵינֵי
(1) דִּיקָא מִשְׁפִּיטָן וְיֵאֵר מִשְׁמֶרֶת קֶדֶשׁ
(2) רַבִּי: (1) דִּיקָא מִשְׁפִּיטָן וְיֵאֵר
הַרְוֵה: (2) (1) וְיֵאֵר וְיֵאֵר
הַסְרֵסֶס הוּא הַסְרֵס:

שינוי נוסחאות

[illegible]

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

אמר ר' אליעזר לא אם אמרת בהמאן זו דין הוא שאלוהים
 כשרים לשמו [וקשה] נהי ללא דמי לפסח מימי ק"ו איכא
 וכו' [תימח] ואי יפקלו נמי מהאי דינא מותר זו חטאת זא עולה כמו
 גזגא דמותר פסח זא שלמים וי"ל דאעיקר זו עטמו סמך דכחיה
 בפסחים דף ק"ו (ב"ב 107) וז"ל דלא לא רבי
 האמרת דקאמר רבי אליעזר לדברי רבי
 יהושע קאמר איכא דרבי יוחנן
 ורבינו חס מלא כספר יסן ברישא
 דשמעתא רבא אמר בחאברים
 גלס חטאת ומלא זו וכו' בחאברים בוי"ו
 ורבה לא זא חלא לפסח דברי רבי
 יוחנן ור' יוחנן עצמו מודה דבאברים
 גלס חטאת פליגי ולא אמר אמרו
 דבר אחד חלא באברים גלס
 פסח: הג"ה אי איפלו ב"שמן
 וכו' ותימה השתא נמי דפליגי בשלא
 לגמון אזי יכול לטעות זו כר"י לכן
 במירא שיפסול י"ד לשמו שמרת
 ולפסח עטמו חטאת דמקתו ראו
 וי"ל דמזה אינו מושג משום דשום
 חלא לא מכריז פסח שמרת וכו' זו
 הג"ה אחד בבבב וזא שנים בבבב.

אמר לו רבי יהושע מצינו מותר חטאת בא עולה ואין מותר עולה בא חטאת ומה חטאת שמותרת בא עולה שחטה לשם עולה פסולה עולה שאין מותרת בא חטאת שחטה לשם חטאת אינו דין שחטה פסולה אמר לו רבי אליעזר לא אם אמרת בחטאת שכן כשרה לשמה כל השנה כולה תאמר בפסח שאינו כשר לשמו אלא בזמנו הואיל והוא פסול א לשמו דין הוא שיפסלו אחרים לשמו: שמעון אחי עזריה אומר כו': רב אשי מתני משמיה דרבי יוחנן ורב אחא בריה דרבא מתני משמיה דרבי ינאי מאי טעמא דשמעון אחי עזריה דאמר קרא 'ולא יחלו את קדש בני ישראל את אשר ירמו לה' כבודם מהן איני מתחללין בנמנך מהם מתחללין והאי להכי הוא דאתא והא מביעי ליה לכדשמואל

הטבל שהוא כמיתה שנאמר ולא יחללו את
 ו' לה' כעתידיהם לתרום הכתוב מדבר ^א אם
 ואי אשר ריבנו שמע מינה תרתי ^ב: בני
 ו' וכי פליג בחדא פליג או דלמא כשרין
 י' ואיתמא רבי זריקא תא שמע ההבכור
 שריש שלמים ששחט לשם בכור או לשם
 רצון בבכור ר' רציו' הוא אלא ^ה כשרין ואין
 צין רישא נמי כשרין ואין מרצין מדי אירא
 לא מאי קמ"ל גבוה ונמוך קמ"ל ^ו תנינא
 שם קדשים קלים כו' מהו דתימא קדשי
 א גבוה ונמוך אבל קלים וקלים לא הא נמי
 בכור מפני שהן מעונין מתן ארבע וסמיכה
 עיקר ההיא אנראא נסבה: **מתני'** ^ז הפסח
 אשר שלא לשמו רבי יהושע מכשיר באלו
 פסול כאלו נשחט בין הערבים ^ח אמר
 שבועים ושנים זקן ^ט ^י ביום שהושיבו את רבי
^{יא} הנאכלין שנזכחו שלא לשמן כשרין
 יבה חוץ מן הפסח ומן החטאת ולא ^{יב} הוסיף
 לו חכמים: **גמ'** ^{יג} אמר רבי אלעזר ^{יד} אמר
 תירא בפסח ששחטו שחרית בארבעה עשר
 ומאי כאלו אידי דאמר רבי יהושע כאלו
 אדמאפלגי בשלא לשמו ליפלגי בלשמו או
 בשלא לשמו מדי רבי יהושע לכן בתירא
 לן והכתיב ^{טו} בין הערבים אמר עולא בריה
 יוד דכתיב ביה ^{טז} בין הערבים הכי נמי דכולי
 נבש אחד ^{יז} תעשה בבקר מכלל דבין הערבים
 בבקר אידיך כוליה יומא אחד בבקר ולא שנים
 הכי נמי דכולי יומא כשר ^{יח} שאני התם דכתיב
 יך בבקר ^{יט} יתן לה מדרתה שתהא דולקת ודולקת
 עך עבודה כשרה מערב ועד בקר אלא זו
 רבים הכי נמי דכולי יומא כשר ^כ שאני קמרת

ה' לזה ונקט נמי האי בהדיהו א"ע דכבר מנייה הכל
פל. בגמרא מפרש לה: **שבעים ושנים וקן**. בגמרא (דף יג:
ע"א). על דברי חכמים לפסול חזן מפסח ומזבחא אלא
ומנו לפיכך פסול שכן לשמו כדלמי דלמי (ע"ל ח"י) פסח בומ
עברים קרי ימי מוקדמשרת ימי שמימי וקרא כמיז
לילה לקמיה דהיינו משעלה השחר שפסק ליל של אמש
ולמחר (ופסח ששמיני י"ד שחרית) ר' יהושע פוסק
ומנייה האי פסול הוואל ומקמיה כל יום ראוי לשמו
וגו שמימי: **בין שני ערים**. מלכות השחר עד שקיעת
קקר. את הראשון לא ישהא יותר מחלות ויהשי כל
יומא: ולא שנים בבקר. הלכך על כרחך צריך להשה
טבת שלא תהבה כל הלילה (ומנחת פט). ובתחמו ובסין ובת
ביום כנו עבודת הדס (ו) והתנו והטרת ששמיני

דמותו ב"ר ל"ל (צ"ח: ב) דעיקר טעמו סמך אקרא דכותב ובח פסח הוא ביהוי"ט ירא כדאיתא
מק חיתת ומצא ובאחרים. ונ"ר פסע דלג כל לתקן כי אם כפילות הלפון, אלל כהוונת אחת דר"ת
ה מחו ובאחרים: (בה) לטעות בדברי בן בחיא ל"ל (צ"ח: ב) כש"ח נוסף ולי"ת הלבנת בוותיה
הלכך לויכא למיחש דלמא אתי למטעי בדבריו:

מגילת (קטע) מכתב

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין פנ. ע"ס. (ב) לעיל
(ג) [לקח.טע.ד.] תוספתא
למסכת פסחים ה"ח, פ"ד דיום פסח
מ"ב, ו' מסי' סופרים פ"ד
ה"י, ירושלמי ברכות פ"ד
ה"א, תענית פ"ד ה"א,
(ו) [מסכת קה.ח] סוכילתא
בא פ"ה, ירוש' סוכים פ"ה
ה"א, (ז) יומא טי. מסכים פ"ה
מנחות פט, (י) ת"כ אמר
פרשתא יג הלכה, א' ספרי
בהעלותך סיפא נט,
(כ) [נפס ד"ה שלמי התם]:

תורה אור השלם

1. ואלו יחוללו את אשר ישיגו
ישראל את אשר ישיגו
לדורם. ויבא כו. כו.
2. והיה לכם עשרה
ארבעת עשר חלוצים
והשטן אתו כל קול עזר
ישראל חן ישראלי.
סמות כו.
3. את הכבש ואת העשה
בבקר אתה הכבש ואת העשה
בבקר. סמות כו. כו.
4. ואתה חנני חנני
והשטן אתו כל קול עזר
ישראל חן ישראלי.
סמות כו. כו.
5. ואתה חנני חנני
והשטן אתו כל קול עזר
ישראל חן ישראלי.
סמות כו. כו.

מוסף דע"י

[illegible]

ליקוטים

מקובל אני מצי שבועים ישנם וכן
האי דקאמר שבועים ישנים, והרי
סנדרין היתה של שבועים ואחד.
יש לומר שבועים ואחד היו בלא
המופלא, שהמופלא לא היה מן
המניין. (ספרי ח"ד)

שיטה מקובצת

אֵלֶּי יָמָא יָא אַם אַמֵּר בֵּי
 כִּי תִשְׁמַעְתִּים בְּיָמֵי תַחֲשֹׁתִי:
 כֹּחַ אֲדָר יִשְׁמַר בִּי, וְאֵת וְאֵת
 סֹלֶה קָרָה תִּשְׁמַעְתִּים וְאֵת וְאֵת
 תִּשְׁמַעְתִּים אֲחֵרֵי יִשְׁמַר, וְיִלְדֵי
 לִמְתֹּחַ קָרָה לִי יִשְׁמַר לִי אֲדָר
 יִשְׁמַר לִי, אֵת קָרָה יִשְׁמַר לִי
 לִי, שְׂמַח מִיָּד (דָּבָר) יִשְׁמַר
 כֹּחַ לִי, וְאֵת אֲדָר יִשְׁמַר
 לִי, וְאֵת לִי, וְאֵת לִי, וְאֵת
 קָרָה יִשְׁמַר קָרָה יִשְׁמַר
 קָרָה יִשְׁמַר יִשְׁמַר יִשְׁמַר
 יִלְדֵי לִי, וְאֵת קָרָה יִשְׁמַר
 קָרָה יִשְׁמַר קָרָה יִשְׁמַר
 אֵת, וְאֵת, וְאֵת, וְאֵת, וְאֵת

הוא חסידות גדולה ויש לה חסידים בכל
מדינות ארצות הברית. חסידות זו היא
החזקה ביותר בארצות הברית. חסידות
זו היא חסידות גדולה ויש לה חסידים
בכל מדינות ארצות הברית. חסידות זו
היא החזקה ביותר בארצות הברית.

מומר הטאט בא עולם. דאמאל
יירעד ער הן כל דבר שזאג מוממר
עולם לקח המצוה והיכי דמי
למאןזאג ויחזיקוהו יא מי מפרס
מי טעאט לאחריות דק"ל במומר
זיג. דה. מתפרס לאחת מן הכשרה
דעה: ומה טעאט שמומר. יא
זאג ק"ו מה אהר דורש יא קל לפסול
עולם לשם טעאט. ומהכא ד"ק דבא
למלצה לעיל מנאל אהר ליה רבי
לעזר אהר זאג פסולא ששטין
זאג טעאט: זאג פסולא ששטין
ששט. לפיכך עולם ששטשט לשם
טעאט אהר: ולא יחללו קדשי.
יין (באן) יא חילול שבתיו אומם
גבוה מזה: בעשיוין לתרום.

ירמיו טבל דכמיז ירמיו דבר הפח
 אלו
 הנספרים בזה פסוק (גמר א' חולל
 המותוהו דכמיז בה ויקא כן) ומהו
 וחללוהו: א"ל: דלכר"א אחי עוריה
 וזרימה אחת לכמוז ולא חיללו אש"ר
 וזרימה מ"ש: פסל עמיד דנקט ש"ס
 וזרימה ש"ס בני נח: בעי יר"א.
 וסוס גבוה מהן כשרים דקמיז כשרין
 וזין מרזין קאמר כח"ק ולא פליג אלא
 וזינן קאמר פסולים לגמרי:
 וזרימה פליג: ספסול מכוז
 ומזר וזינן פסל לגמרי ואילו מכוז
 דמזריה מכוזים וזין מרזין
 מאזרי: א"ל: מרקא מפרס מילמיה
 וזין דבר וזינן וזינן אלא וזינן

וְיָמָּה שְׁכָרָן וְאִין מַרְזֵן קֶאָמֶר:
וְדוּסְטֶא, הַכּוּר וְהַמַּעֲשֶׂר שֶׁחֲשֹׁן
שֶׁסָּם עֲלֵמִים קֶלֶס וְאִין מַרְזֵן (1)
קֶדְשִׁים קֶלֶס שֶׁחֲשֹׁן לֶס קֶדְשִׁי:
שֶׁסָּם יָמָּה שְׁכָרָן וְאִין מַרְזֵן קֶאָמֶר:
אֶל דְּרֵאסֶא כּוּ, שְׁכָרָן דְּקֶתִי גִבִּי
כּוּר שְׁכָרָן לְמִיתֵיבֵי קֶאָמֶר:
כְּדֵרִים (2) וְנָמִי דְּקֶתִי גִבִּי קֶדְשִׁי
לְמִיתֵיבֵי קֶאָמֶר וְאִין לְרֹאשׁ לֶס
זִכָּה: אֶלֶס מֵאִי קֶמַשְׁעִי לָן. הֵאֱ
קֶקֶט הַכּוּר וְהַמַּעֲשֶׂר אִין לְרֹאשׁ לְגִיזִי
לֶקֶט דְּרֵאסֶא נֶכֶס לֵה וְלִמְחֵר דְּכֶרֶם:
אִין מַרְזֵן קֶאָמֶר: כּוּר וְנִמְוֹךְ
כְּתֻמִּים וְכִי אֲחֵא לְפִרְשֵׁי
הִיכִי דְמִי נִמְוֹךְ לֶס כְּנֻס:
גִּינֵא, כִּירֶאֶס דְּמִיתֵא: פֶּא נְבוּס:
גִּינֵא, לֶקֶט כְּפֶר כֹּל הַחֲדָרִי
(3) פֶּטֶר, דְּכּוּר נִמְוֹךְ מִשְׁלֵמִים:
וְלִמִּים אִין מֵאִי כְּכּוּר, אֶס וְהַקְרִיב:
לֵן עֲטוּסִים מִן אֶרֶב, שְׂמִי מִמֶּנֶם
הֵן אֶרֶב וְכּוּר מִמֶּנֶה אֲחֵא כְּדֶתֶן
אֲחֵרֵהוּ מִקֶּדֶן (4) וְלֶקֶן (5) סְמִיבֵי וְסִמִּים
זִכָּרֵהוּ כְּכּוּר לְפִלְטִין מִמֶּנֶם:

נשנית מחילה לאורך נאשמועין
 ים פסול שאל לשמו לחיוב בקדשים
 ים גבול ומצד: היום. דכל המהיר
 'הרנני' יום יבוע מכשיר. דפסח
 ים אחא לא חנא וקנים: כל הובחם
 ים: 'גמ' מכשיר יום: נחשת
 ים לשמו פסול: ומאי כילוי. כחשט
 ערבים אלחא פירא ליה בין ערבי
 תחשק החמה ומאי כילוי הא הוא
 תחילא מכשיר: אלכ שאל לשמו
 רבני
 וואל כחבי בין הערבים: לשמו
 ממה הדיט בין סוף ערבי לחמול
 ומנו רבא שחרית רבא ערבי
 שמי עד ערב: מדרש. אפי' לוג
 שאל מחילת שליב היום לא איכתי
 רבות ואלך שו' מאחורית לכוני:

[illegible]

לתיקן כשרים ולא עמי, ויבאנו חזק נמי עמי,
(דסלינג) אפיסופ, ודלמא לא סליגי אללא ארשט
(לנחרי אללא) כמי פסילים דנרי תודה דמשרש
עמי (ולא עמי) מנצח (דכחשם) נאטות, וליח